

Sygnatura akt IV Ka 240/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 roku

sprawy **G. P.**

oskarżonego z art. 284 § 3 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 13 lutego 2013 roku, sygnatura akt VI K 1014/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 240/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem G. P. został uznany za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, polegającego na tym, że w dniu 26 października 2012 r. w K., woj. (...) przywłaszczył znaleziony telefon komórkowy marki N. (...) o wartości 1.500 złotych, czym działał na szkodę O. G., to jest przestępstwa z art. 284 § 3 k.k. Za to wymierzono mu karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 335 § 1 k.p.k. Obraza ta polegała na tym, że Sąd, na podstawie art. 284 § 3 k.k., wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, podczas gdy we wniosku złożonym w trybie art. 335 § 1 k.p.k. oskarżyciel publiczny wnosił o skazanie oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionej z nim kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja prokuratora jest oczywiście trafna. Rację ma skarżący wskazując, że Sąd I instancji pomimo uwzględnienia wniosku prokuratora o skazanie oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy orzekł na posiedzeniu wymiar kary

grzywny niezgodny z tym wnioskiem. Doszło więc do obrazy art. 335 § 1 k.p.k. oraz art. 343 § 7 k.p.k., która miała wpływ na treść orzeczenia.

Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dostrzegł swój błąd i wyjaśnił, że wyjście poza granice uzgodnionej z oskarżonym w trybie art. 335 § 1 k.p.k. kary nastąpiło w wyniku przeoczenia.

Sąd Okręgowy nie był władny sam konwalidować tego oczywistego uchybienia, dlatego orzekł, zgodnie z wnioskiem skarżącego, uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.